1959

నవంబర్ 30

దిస్టేట్

వర్సెస్

హీరాలాల్ జి. కొఠారి మరియు ఇతరులు

(జాఫర్ ఇమామ్, జె. ఎల్. కపూర్, మరియు కె. ఎన్. వాంచూ, న్యాయమూర్తులు)

క్రిమినల్ చట్టం – క్షమాభిక్ష- కుట్ర మరియు అనుబంధ నేరాలు – ప్రధాన నేరానికి అప్రూవర్ కు క్షమాభిక్ష– అనుబంధ నేరానికి ఇతర నిందితులను విడిగా విచారణ – అనుబంధ నేరానికి అప్రూవర్ ను పరీక్షించడం – చట్టబద్ధత – క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, 1898, (చట్టం V ఆఫ్ 1898), సెక్షన్లు 339, 377(1).

1956 మార్చి 9న బడ్జెట్ ప్రతిపాదనలను బహిర్గతం చేసే కుట్రను గుర్తించి భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 165 ఏ, అవినీతి నిరోధక చట్టం, 1947లోని సెక్షన్ 5(2), అధికారిక రహస్యాల చట్టం, 1923లోని సెక్షన్ 5, భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 120బీ కింద కేసు నమోదు చేశారు. 1956 మార్చి 10 న దర్యాప్తు ప్రారంభమైంది, ఆ తరువాత క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 337 కింద అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ఎమ్ కు క్షమాభిక్ష ప్రసాదించారు. సాంకేతికపరమైన ఇబ్బందుల కారణంగా సంబంధిత వ్యక్తులపై అధికారిక రహస్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 5 r/w భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 120బి కింద కేసు నమోదు చేసి మేజిస్ట్రేట్ ముందు విచారణ ప్రారంభించారు. ఈ విచారణల సందర్భంగా ప్రాసిక్యూషన్ ఎమ్ ను అప్రూవర్ గా విచారించాలని కోరింది, అయితే మేజిస్ట్రేట్ ముందు విచారణలు అధికారిక రహస్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 5 r/w భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 120బి కింద మాత్రమే ఉన్నందున మరియు ఈ నేరాలకు క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 337 ప్రకారం క్షమాభిక్ష వర్తించదని, ఎమ్ ను అప్రూవర్ గా పరిగణించలేము కానీ సాధారణ సాక్షిగా

మాత్రమే విచారించవచ్చని నిందితులు అభ్యంతరం వ్యక్తం చేశారు. క్షమాభిక్ష ప్రదానం చేసిన వ్యక్తి క్షమాభిక్ష ప్రదానం చేసిన నేరానికి సంబంధించిన మరియు ఇతర అనుబంధ నేరాల వివరాలతో సహా పూర్తి సత్యాన్ని వెల్లడించాల్సి ఉన్నందున, సెక్షన్ 377(1) లో పేర్కొన్న స్పష్టత లేకపోయినా అనుబంధ నేరాలను చేర్చడానికి క్షమాభిక్షగా పరిగణించాలని, అందువల్ల ప్రస్తుత ప్రొసీడింగ్స్ లో ఎమ్ ను అప్రూవర్ గా పరిగణించాలని ప్రాసిక్యూషన్ తరఫున వాదించారు.

నిర్ణయించారు , క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 377(1) ప్రకారం అందులో పేర్కొన్న నేరాలకు మాత్రమే క్షమాభిక్ష ప్రదానం చేయవచ్చని మరియు అధికారిక రహస్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 5 r/w భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 120బి సెక్షన్ 337(1) లోని పదాల పరిధిలోకి రావు కనుక ఈ తరహా నేరానికి క్షమాభిక్ష ప్రదానం చేయలేరు. పర్యవసానంగా, మేజిస్ట్రేట్ ముందు విచారణలు ఈ నేరాలకు సంబంధించి మాత్రమే ఉన్నందున, ఈ ప్రొసీడింగ్స్ ఉద్దేశ్యం కోసం ఎమ్ ను అప్రూవర్ గా పరిగణించలేరు.

క్రిమినల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ లు నం.లు 25 నుండి 27 ఆఫ్ 1958.

1956 నాటి క్రిమినల్ రివిజన్ అప్లికేషన్స్ నం. లు 249, 250 మరియు 251లలో 1956 అక్టోబర్ 23న ఢిల్లీ సెషన్స్ జడ్జి ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి 1956 నాటి క్రిమినల్ రివిజన్ నం. లు 184-డి, 185-డి మరియు 186-డి లలో 1957 జూన్ 25 నాటి పంజాబ్ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి అప్పీళ్లు.

బిపిన్ బిహారీ లాల్ మరియు *ఆర్. హెచ్. ధేబర్*, పిటిషనర్ తరఫున.

జి. సి. మాథుర్ మరియు *ఐ. ఎన్. ష్రాఫ్*, సిఆర్. ఎ. నం. 25 ఆఫ్ 1958 లో ప్రతివాది తరపున.

ఎ. జి. రత్నపార్ఖీ, సిఆర్. ఎ. నం. 26 ఆఫ్ 1958 లో ప్రతివాది తరపున.

సీఆర్. ఏ. నం. 27 ఆఫ్ 1959 లో ప్రతివాది హాజరు కాలేదు.

1959. నవంబర్ 30. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పను వెలువరించినది.

వాంచూ జె. – ఒక క్రిమినల్ కేసులో పంజాబ్ హైకోర్టు మంజూరు చేసిన మూడు ధృవీకరణ పత్రాల నుండి ఈ మూడు అప్పీళ్లు ఉత్పన్నమవుతాయి. వాటిలో లేవనెత్తిన అంశం ఉమ్మడి అంశం కాబట్టి వాటిని కలిపి వ్యవహరిస్తారు. ఇందుకు అవసరమైన సంక్షిప్త వాస్తవాలు ఇవి: రాష్ట్రపతి భవన్ ప్రింటింగ్ ప్రెస్ అని పిలువబడే ప్రభుత్వ ప్రింటింగ్ ప్రెస్ న్యూఢిల్లీలోని రాష్ట్రపతి ఎస్టేట్ లో ఉంది. జాకబ్స్ ఈ ప్రెస్ యొక్క జనరల్ ఫోర్‌మన్. ప్రతి సంవత్సరం బడ్జెట్ ప్రతిపాదనలను జాకబ్స్ పర్యవేక్షణలో ఈ ముద్రణాలయంలో ముద్రిస్తారు. ఎప్పటిలాగే జాకబ్స్ 1955 ఫిబ్రవరిలో కూడా తన అధికారిక హోదాలో బడ్జెట్ ప్రతిపాదనల ముద్రణను పర్యవేక్షించారు. విలువైన ప్రతిఫలం పొందడానికి బడ్జెట్ ప్రతిపాదనలను బహిర్గతం చేసేందుకు జాకబ్స్ కుట్ర పన్నినట్లు తెలుస్తోంది. తత్ఫలితంగా, ఈ ప్రతిపాదనలు డి. పి. చడ్డాకు బహిర్గతం చేయబడ్డాయి మరియు ఎ. ఎల్. మెహ్రా అనే వ్యక్తి ద్వారా నందలాల్ మోరే మరియు హీరాలాల్ జి. కొఠారితో సహా బొంబాయికి చెందిన కొంతమంది వ్యాపారవేత్తలకు చేరవేయబడ్డాయి. ఇదంతా అధికారిక రహస్యాల చట్టం XIX ఆఫ్ 1923 నిబంధనలకు విరుద్ధంగా జరిగింది. అవినీతి నిరోధక చట్టం నం.11 ఆఫ్ 1947 ప్రకారం కూడా నేరం జరిగింది, అలాగే బడ్జెట్ ప్రతిపాదనలను బహిర్గతం చేసినందుకు జాకబ్స్ కు డబ్బు చెల్లించారు. 1956 ఫిబ్రవరిలో 1956-57 బడ్జెట్ ప్రతిపాదనలకు సంబంధించి కూడా ఇదే

జరిగింది.

దీనిని 1956 మార్చి 9న గుర్తించి భారత శిక్షాస్మృతి సెక్షన్ 165-ఏ, అవినీతి నిరోధక చట్టంలోని సెక్షన్ 5(2), అధికారిక రహస్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 5 మరియు భారత శిక్షాస్మృతి సెక్షన్ 120-బీ కింద కేసు నమోదు చేసి 1956 మార్చి 10న దర్యాప్తు ప్రారంభించారు. ఆ తర్వాత 1956 మార్చి23న క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 337 ప్రకారం అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ఏ. ఎల్. మెహ్రాకు క్షమాభిక్ష ప్రకటించారు. మెహ్రాకు క్షమాభిక్ష ప్రకటిస్తూ అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల్లోనూ పేర్కొన్న నాలుగు నేరాలను పేర్కొన్నారు. ఆ తర్వాత సాంకేతిక న్యాయపరమైన ఇబ్బందుల కారణంగా సంబంధిత వ్యక్తులపై అధికారిక రహస్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 5 r/w భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 120-బీ కింద ప్రమేయం ఉన్న వ్యక్తుల వ్యతిరేకముగా ఫిర్యాదు చేయగా, అవినీతి నిరోధక చట్టంలోని సెక్షన్ 5(2) కింద అభియోగాలకు సంబంధించి వేరుగా చర్యలు తీసుకుంటామని ఆ ఫిర్యాదులో పేర్కొన్నారు. ఈ ఫిర్యాదుపై మేజిస్ట్రేట్ ముందు విచారణ ప్రారంభమైంది. అవినీతి నిరోధక చట్టంలోని సెక్షన్ 5(2) మరియు భారత శిక్షాస్మృతి సెక్షన్ 165-ఏ కింద నేరాలకు సంబంధించి ఇప్పటి వరకు ఎలాంటి విచారణ ప్రారంభం కాలేదని పేర్కొనవచ్చు.

మేజిస్ట్రేట్ ముందు ఈ విచారణ సందర్భంగా మెహ్రాను అప్రూవర్ గా విచారించాలని ప్రాసిక్యూషన్ భావించింది. దీంతో మేజిస్ట్రేట్ ముందు విచారణ అధికారిక రహస్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 5 మరియు భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 120-బి కింద మాత్రమే ఉన్నందున మెహ్రాను అప్రూవర్ గా విచారించలేరని, ఫలితంగా ఈ కేసును సెషన్స్ కోర్టుకు పంపలేరని, మేజిస్ట్రేట్ స్వయంగా పరిష్కరించాలని నిందితులు అభ్యంతరం వ్యక్తం చేశారు. మెహ్రాను అప్రూవర్ గా పరిగణించవచ్చని, అందువల్ల అతని ముందు విచారణలు నిబద్ధకార్యవర్తనలు అని మేజిస్ట్రేట్

నిర్ణయించారు. పునఃసమీక్ష కొరకు సెషన్స్ జడ్జిని కోరగా, మేజిస్ట్రేట్ ముందు విచారణ అధికారిక రహస్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 5 r/w భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 120-బి కింద ఉన్నందున, ఈ నేరాలకు క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 337 కింద ఆ నేరాలకి క్షమాభిక్ష ఇవ్వలేరని సెషన్స్ జడ్జి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేశారు. మెహతాను అప్రూవర్ గా పరిగణించలేమని, సాధారణ సాక్షిగా విచారణ జరపాలని, కార్యవర్తనలను మేజిస్ట్రేట్ ముందు విచారణగా నిర్వహించాలి తప్ప నిబద్ధ కార్యవర్తనలుగా భావించరాదని పేర్కొంది. అందువల్ల మేజిస్ట్రేట్ ఉత్తర్వులను రద్దు చేయాలని ఆయన హైకోర్టుకు సిఫార్సు చేశారు.

హైకోర్టు సెషన్స్ జడ్జి అభిప్రాయాన్ని సమర్థించింది మరియు తదనుగుణంగా ఆదేశాలు జారీ చేశారు. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 134 (1) (సి) ప్రకారం ధృవీకరణ పత్రాలను మంజూరు చేసింది. ఆ విధంగానే ఈ మూడు అప్పీళ్లు రాష్ట్రము మన ముందు దాఖలు చేసింది.

మేజిస్ట్రేట్ అభిప్రాయం సరైనదేనని, మెహతాను అప్రూవర్ గా పరిగణించి, ఆయన ముందు జరిగే విచారణ ప్రయోజనాల కోసం పరిశీలించవచ్చనని మాత్రమే మా ముందు కోరబడిన ప్రశ్న

అధికారిక రహస్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 13(2) ప్రకారం నిందితుల్లో ఒకరు సెషన్స్ కోర్టు ద్వారా విచారణ జరపాలని కోరినందున ఈ కేసును సెషన్స్ కోర్టుకు పంపబడాలా లేదా అనే ప్రశ్న ఇప్పుడు మనుగడలో లేదు. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 337ను పరిశీలించిన హైకోర్టు అందులో పేర్కొన్న కొన్ని నేరాలకు సంబంధించి మాత్రమే ఆ సెక్షన్ కింద క్షమాభిక్ష ఇవ్వవచ్చని నిర్ధారణకు వచ్చింది. అధికారిక రహస్యాల చట్టంలోని 5వ సెక్షన్ r/w భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 120-బి సెక్షన్ 337(1) లోని పదాల పరిధిలోకి రానందున, మేజిస్ట్రేట్ ముందు విచారణలు ఈ

నేరాలకు సంబంధించినవి మాత్రమే ఉన్నందున ఈ ప్రొసీడింగ్స్ కోసమే క్షమాభిక్షప్రసాదించిన మెహ్రాను అప్రూవర్‌గా పరిగణించలేమని అభిప్రాయపడింది.

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 337ను పరిశీలిస్తే హైకోర్టు అభిప్రాయం సరైనదేనని అర్థమవుతోంది. సెక్షన్ 337(1) ప్రకారం కింది నేరాలకు క్షమాభిక్షప్రసాదించవచ్చు, –

(i) హైకోర్టు లేదా సెషన్స్ కోర్టు ద్వారా మాత్రమే విచారించబడే ఏదైనా నేరం;

(ii) ఏడేళ్ల వరకు జైలు శిక్షపడే ఏ నేరమైనా;

(iii) భారత శిక్షాస్మృతిలోని 161, 165, 165-ఎ, 216-ఎ, 369, 401, 435 మరియు 477-ఎ సెక్షన్ల కింద ఏదైనా నేరం.

అందువల్ల ఈ కేటగిరీలలో ఏదో ఒక కేటగిరీ కిందకు వచ్చే నేరానికి సంబంధించి మాత్రమే క్షమాభిక్ష ఇవ్వవచ్చు. అధికారిక రహస్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 5 r/w భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 120-బీ కింద నేరం ఈ కేటగిరీల పరిధిలోకి రావడంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు. కాబట్టి అధికారిక రహస్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 5 r/w భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 120-బి ప్రకారం నేరానికి సంబంధించి మాత్రమే విచారణ జరిగితే, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 337 వర్తిస్తుంది మరియు ఏ వ్యక్తికి క్షమాభిక్ష ఇవ్వడానికి వీలవుతుంది. అయితే, సెక్షన్ 337(1) ప్రకారం క్షమాభిక్ష ప్రసాదించిన వ్యక్తి నేరానికి సంబంధించి తనకు తెలిసిన పరిస్థితులన్నింటినీ, సంబంధిత ప్రతి వ్యక్తికీ, దానిని చేయడంలో ప్రిన్సిపాల్ గా లేదా ప్రేరేపకుడిగా పూర్తి నిజమైన వివరాలను వెల్లడించాలనే షరతుపై క్షమాభిక్షప్రసాదించాలని కోరారు. దీని అర్థం క్షమాభిక్షప్రసాదించిన వ్యక్తి క్షమాభిక్ష ప్రసాదించే సమయంలో జరిగిన ఏదైనా ఇతర అనుబంధ నేరానికి సంబంధించిన వివరాలతో సహా మొత్తం నిజాన్ని చెప్పాలని ఆశించబడుతుంది. అందువలన అలా ఇచ్చిన క్షమాభిక్ష అనుబంధ నేరాన్ని కూడా కలిగి ఉంటుంది అని భావించాలి. ఒకవేళ అనుబంధ నేరం మాత్రమే చేయబడి, సెక్షన్

337(1) లో పేర్కొన్న సందర్భం లేనట్లయితే, దానికి క్షమాభిక్ష ఇవ్వబడదు. ఈ విషయం లో క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 339 పై కూడా ఆధారం ఉంచారు, దీని ప్రకారం ఏదైనా ముఖ్యమైన విషయాన్ని ఉద్దేశపూర్వకంగా దాచిపెట్టడం ద్వారా లేదా తప్పుడు సాక్ష్యం ఇవ్వడం ద్వారా క్షమాభిక్షను అంగీకరించిన ఏ వ్యక్తి అయినా ప్రసాదించిన షరతును పాటించకపోతే, క్షమాభిక్ష పొందిన నేరానికి లేదా అతను దోషిగా ఉన్నట్లు అనిపించే మరేదైనా నేరానికి అతన్ని విచారించవచ్చు. సెక్షన్ 339లో అదే అంశానికి సంబంధించి ఏదైనా ఇతర నేరానికి సంబంధించి విచారణ జరిపేందుకు నిర్దిష్టమైన నిబంధన ఉన్నది క్షమాభిక్ష ప్రసాదించిన నేరం కాకపోయినప్పటికీ ఇతర నేరాన్ని కూడా క్షమాభిక్ష పరిగణనలోకి తీసుకుంటుందని చూపుతుంది అని పేర్కొన్నారు.

సెక్షన్ 339 లో ఈ పదాల వాడకం నుండి అలాంటి నిర్ధారణకు రాలేమని మా అభిప్రాయం , ఎందుకంటే ఆ సెక్షన్ పూర్తిగా వేరే ఆకస్మిక పరిస్థితిని వివరిస్తుంది , అంటే, క్షమాభిక్ష షరతులు పాటించబడ్డాయా లేదా. సెక్షన్ 337 ప్రకారం క్షమాభిక్ష ప్రదానం చేయడం ప్రాసిక్యూషన్ నుంచి రక్షణ కల్పిస్తుందని గుర్తుంచుకోవాలి. క్షమాభిక్ష ప్రదానం చేసే షరతులను పాటించడంలో విఫలమైతే ఆ రక్షణ తొలగిపోతుంది. సెక్షన్ 339 ప్రకారం పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ ఆ సెక్షన్ కింద అవసరమైన ధ్రువీకరణ పత్రం ఇస్తే క్షమాభిక్ష ప్రసాదించిన వ్యక్తిని క్షమాభిక్ష ప్రసాదించిన నేరంతో పాటు అదే అంశానికి సంబంధించి దోషిగా భావించే మరేదైనా నేరానికి ప్రాసిక్యూట్ చేయవచ్చు. క్షమాభిక్ష షరతులను పాటించడంలో విఫలమైతే క్షమాభిక్ష రద్దు చేస్తామని సెక్షన్ 339 పేర్కొన్నట్లు ఇదీ ఉంటుంది. కాబట్టి సెక్షన్ 337ను అర్థం చేసుకోవడానికి సెక్షన్ 339 లోని పదాలు ఉపయోగపడవు. అధికారిక రహస్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 5 r/w భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 120-బి ప్రకారం ఒక నేరానికి క్షమాభిక్ష ఇవ్వవచ్చా లేదా అని నిర్ణయించడానికి 337 యొక్క మాటలను మనం పరిశీలించాలి. క్షమాభిక్ష కోసం పోలీసులు అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ను అభ్యర్థించిన దరఖాస్తులో లేదా క్షమాభిక్ష

ప్రదానించే అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ఉత్తర్వులో అధికారిక రహస్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 5ను క్షమాభిక్ష ప్రదానించే ఇతర నేరాలతో పాటు ప్రస్తావించినందున, అధికారిక రహస్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 5 ప్రకారం నేరానికి సెక్షన్ 337(1) లో పొందుపరిచిన చట్టం ప్రకారం క్షమాభిక్ష ఇవ్వలేకపోతే ఆ చట్టం కింద నేరానికి క్షమాభిక్ష ఇవ్వవచ్చని కాదు.

సెక్షన్ 337(1) చదివినప్పుడు, పైన పేర్కొన్న మరియు ఇప్పటికే సూచించిన మూడు రకాల నేరాలకు సంబంధించి మాత్రమే క్షమాభిక్ష ఇవ్వవచ్చు, మరేదీ కాదని మనకు స్పష్టంగా అనిపిస్తుంది. అధికారిక రహస్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 5 r/w భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 120-బి ఈ కేటగిరీల పరిధిలోకి రాదు కాబట్టి ఆ నేరానికి సంబంధించి క్షమాభిక్ష ప్రదానానికి వీల్లేదు. అందువల్ల క్షమాభిక్ష ప్రదానించబడిన మేరకు అధికారిక రహస్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 5 r/w భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 120-బి కింద చేసిన నేరానికి మాత్రమే సంబంధించిన ప్రొసీడింగ్స్ లో అప్రూవర్ గా పరిగణించలేరు.

సెక్షన్ 337(1) కింద పేర్కొన్న నేరాలకే కాకుండా అందులో పేర్కొన్న నేరాల చేయు సమయంలో జరిగే ఇతర నేరాలకు కూడా క్షమాభిక్ష ప్రదానించవచ్చు, కానీ అవి సెక్షన్ 337(1) నిబంధనలకు లోబడి ఉండకపోవచ్చనే అభిప్రాయానికి మద్దతుగా అప్పీలుదారు తరఫు న్యాయవాది మూడు కేసులను మా దృష్టికి తెచ్చారు. ఈ కేసులు: క్వీన్ – ఎంప్రెస్ v. గంగాచరణ్ (ఐ. ఎల్. ఆర్. 11 అల్. 79); *హరుమాల్ పరమానంద్* v. ఎంపరర్ (ఎ. ఐ. ఆర్. 1915 సింధ్ 43); మరియు షియామ్ సుందర్ v. ఎంపరర్ (ఎ. ఐ. ఆర్. 1921 అల్. 234). అయితే ఈ కేసులు పూర్తిగా భిన్నమైన పరిస్థితులను సూచిస్తాయి మరియు క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 337 (1) యొక్క వివరణతో సంబంధం కలిగి లేవు. ఈ కేసులన్నింటిలోనూ కొన్ని నేరాలకు సెక్షన్ 339 కింద

ప్రాసిక్యూట్ చేయబడిన అప్రూవర్ ను అలా ప్రాసిక్యూట్ చేయవచ్చా లేదా చేయాలా అనే ప్రశ్న న్యాయస్థానాల ముందు తలెత్తింది. ఆ ప్రత్యేక కేసులో ఇచ్చిన క్షమాభిక్ష నిబంధనల నుండి వారు మారారు. క్షమాభిక్షక అప్రూవర్ ను ఎంతవరకు రక్షిస్తుందనే ప్రశ్న తలెత్తినప్పుడు, దానిని సంకుచిత దృక్పథంతో పరిగణించరాదని, సహచరులకు క్షమాభిక్ష మంజూరు చేటప్పుడు చట్టం అప్రూవర్ యొక్క సంకుచితమైన మరియు పరిమితమైన వాంగ్మూలం ను ఆశించదని, కానీ అతను సాక్ష్యం ఇచ్చిన నేరం లేదా నేరాలకు సంబంధించి అతని పరిజ్ఞానములో అన్ని వాస్తవాలను క్షుణ్ణంగా మరియు పూర్తిగా వెల్లడించాల్సిన అవసరం ఉందని అభిప్రాయపడింది. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 339 ప్రకారం విచారణ జరుగుతున్నప్పుడు వర్తించే పరిగణనలు పూర్తిగా భిన్నంగా ఉంటాయి. సెక్షన్ 339లోని నిబంధన ప్రకారం, ఒక అప్రూవర్ తన విచారణలో క్షమాభిక్ష ప్రసాదిస్తూ చేసిన షరతును పాటించానని మరియు ప్రసాదిస్తూ చేసిన షరతులకు కట్టుబడి ఉన్నానని అతను నిరూపించగలిగితే, క్షమాభిక్ష ప్రసాదించిన నేరానికి దారితీసిన కేసుకు సంబంధించి జరిగినట్లు కనిపించే అన్ని నేరాలకు సంబంధించి ప్రాసిక్యూషన్ నుండి అతనికి రక్షణ లభిస్తుంది. ఈ మూడు కేసులు నిజంగానే నిందితుడు తనకు క్షమాభిక్ష మంజూరు చేసిన షరతులను పాటించాడా అనే ప్రశ్నను లేవనెత్తుతున్నాయి మరియు అతను అలా పాటించాడని నిర్ణయించారు.

అట్టి పరిస్థితుల్లో సెక్షన్ 339 కింద విచారణ తప్పు అని నిర్ణయించారు. ప్రస్తుత కేసులో సెక్షన్ 339 తో మనకు సంబంధం లేదు. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 337(1) ప్రకారం అధికారిక రహస్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 5 r/w భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 120-బీ కింద నేరానికి క్షమాభిక్ష ఇవ్వవచ్చా అనేది మనం నిర్ణయించాలి. దీనికి సెక్షన్ 337(1) నిబంధనల ప్రకారం ఒకే ఒక సమాధానం ఉంటుంది, అంటే ఈ రకమైన నేరానికి క్షమాభిక్ష ఇవ్వలేము. అందువల్ల మేజిస్ట్రేట్ ముందు ప్రస్తుతం జరుగుతున్న విచారణ అధికారిక రహస్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 5 r/w భారత

శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 120-బి కింద నేరానికి మాత్రమే ఉన్నందున, మహేష్‌ను ఆ కోర్టులో అప్రూవర్ గా పరీక్షించలేరు. ఈ అప్పీళ్లలో ఎటువంటి బలం లేదు మరియు అవి తద్వారా కొట్టివేయబడ్డాయి.

అప్పీళ్లు కొట్టివేయబడ్డాయి.